ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ὀκτωβρίου **1939** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **425**

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ Κ.Λ.Π.

		Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δρ.	300	500
2. Διὰ τὸ Τεῦχος Β'	»	200	350
3. Δι'ἀμφότερα τὰ Τεύχη Α' καὶ Β'	»	450	750
4. Διὰ τὸ Τεῦχος Γ'	»	200	350
5. Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α',Β' καὶ Γ'	»	600	1.000
6. Διὰ τὸ Παράρτημα	»	500	850
7. Διὰ τὰ Τεύχη Α', Β', Γ' καὶ τὸ Παράρτημα	»	1.000	1.750
8. Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνων. Ἑταιρειῶν	»	600	1.000
9. Διὰ τὰ Τεύχη Α', Β', Γ', τὸ Παράρτημα καὶ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	1.500	2.500
10. Διὰ τὸ Δελτίον Βιομ.Ἰδιοκτησίας	»	200	350
11. Διὰ τὰ Τεύχη Α', Β', Γ', τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία Ἀν. Ἑταιρειῶν καὶ Βιομηχαν. Ἰδιοκτησίας	»	1.700	2.900
12. **Διὰ τὸ Τεῦχος Πράξεις Νομ.** Προσώπων Δημοσ. Δικαίου κλπ.	»	500	850
13. Δι' ἅπαντα τὰ Τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.000	3.500

Διὰ τοὺς Δήμους τοῦ Κράτους ἡ ἐτησία συνδρομὴ ὡρίσθη εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ὡς ἄνω ἀναγραφομένης συνδρομῆς τοῦ Ἐσωτερικοῦ.

Ἡ συνδρομὴ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶναι προπληρωτέα.

Ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων παλαιῶν καὶ νέων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος ὡρίσθη δι' ἕκαστον φύλλον τῶν Α', Β', Γ' Τευχῶν, τοῦ Παραρτήματος τοῦ Δελτίου Ἀνων. Ἑταιρειῶν καὶ τοῦ Τεύχους Πράξεις Νομ. Προσώπων Δημ. Δικαίου κλπ. Δρ. 10

Δι' ἕκαστον δὲ ἀντίτυπον τοῦ Δελτίου Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας .. .. » 25

Τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς :

Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν :

1) Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δρ.	300
2) Τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ...	»	10 000
3) Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν..	»	2.000
4) Τῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ὁσάκις δημοσιεύονται μετὰ τῶν μὴ τροποποιουμένων ἄρθρων εἰς ἐνιαῖον κείμενον καταστατικοῦ.	»	5.000
5) Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γεν. Συνελεύσεις τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	800
6) Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἑταιρειῶν.....	»	4.000
7) Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	1.500

Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως :

1) Τῶν δικασ. προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	Δρ.	500

Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς συνδρομὰς καὶ διὰ τὰ τέλη τῶν πάσης φύσεως δημοσιεύσεων ἐνεργοῦνται προκαταβολικῶς εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι γραμματίου παραλαβῆς, ὅπερ ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1999. 1939

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας Συμβάσεως ἐκδόσεως καὶ δικαστικῆς ἀρωγῆς ἐπὶ ὑποθέσεων ποινικοῦ δικαίου ὑπογραφείσης ἐν Ἀγκύρᾳ τῇ 7ῃ Μαρτίου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ὑπογραφεῖσα ἐν Ἀγκύρᾳ τῇ 7ῃ Μαρτίου 1939 Σύμβασις ἐκδόσεως καὶ δικαστικῆς ἀρωγῆς ἐπὶ ὑποθέσεων ποινικοῦ δικαίου, ἧς τὸ κείμενον ἕπεται ἐν γαλλικῷ πρωτοτύπῳ καὶ ἑλληνικῇ μεταφράσει, κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς ὡς ἄνω Συμβάσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΩ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ὀκτωβρίου 1939.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

TRAITÉ D'EXTRADITION ET D'ENTRE-AIDE JUDICIAIRE EN MATIÈRE PÉNALE ENTRE LA GRÈCE ET LA TURQUIE

SA MAJESTÉ LE ROI DES HELLÈNES d'une part
et
SON EXCELLENCE LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE TURQUE d'autre part,
désirant conclure un Traité à l'effet de régler l'extradition des infracteurs et l'assistance judiciaire en matière pénale, ont nommé pour leurs plénipotentiaires respectifs:
SA MAJESTÉ LE ROI DES HELLÈNES,
Monsieur RAPHAEL RAPHAEL, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Grèce à Ankara,
et
SON EXCELLENCE LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE TURQUE,
Monsieur NUMAN MENEMENCIOGLU, Ambassadeur, Secrétaire Général du Ministère des Affaires Etrangères,
lesquels après s'être communiqués leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Chapitre I
EXTRADITION

Article 1.
Dispositions générales

a) A l'exception de leurs propres ressortissants, les Hautes Parties Contractantes s'engagent à se livrer réciproquement, sur demande, les personnes se trouvant sur le territoire de l'Une d'Elles et poursuivies ou condamnées par les instances judiciaires ordinaires de l'Autre Partie.

b) Cet engagement concerne toute infraction qui, d'après les lois des deux Etats, peut entraîner une peine privative de liberté d'une année au moins, ou une peine plus grave, ainsi que toute infraction punissable d'après les lois des deux Etats pour laquelle la personne réclamée a été condamnée à une peine privative de liberté d'au moins six mois ou à une peine plus grave. L'extradition sera également accordée pour tentative desdites infractions ou pour actes de participation, si la tentative ou la participation sont punissables d'après la législation des deux Hautes Parties Contractantes.

c) En cas de concours d'infraction, l'extradition ne pourra être accordée que si la peine applicable dans de pareilles circonstances, est d'après les lois des Hautes Parties Contractantes, d'une année au moins ou si la personne réclamée a été condamnée pour ces faits à une peine privative de liberté de six mois au moins.

d) En cas de récidive, l'extradition pourra être accordée si, pour l'infraction précédente, la personne réclamée a été condamnée à une peine privative de liberté d'au moins six mois, sans égard à la peine applicable ou appliquée pour la nouvelle infraction. L'extradition ne pourra toutefois être accordée si la nouvelle infraction n'est qu'une contravention.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΩΓΗΣ ΕΠΙ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ.

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ, ἀφ' ἑνός, καὶ Η ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΣ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ἀφ' ἑτέρου ἐπιθυμοῦντες νὰ συνάψωσι Σύμβασιν ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ρυθμίσωσι τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀδικοπραγούντων καὶ τὴν δικαστικὴν ἀρωγὴν ἐπὶ ὑποθέσεων ποινικῶν, διώρισαν ὡς πληρεξουσίους αὐτῶν :

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ, τὸν κ. ΡΑΦΑΗΛ ΡΑΦΑΗΛ, Ἔκτακτον Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἀγκύρᾳ, καὶ Η ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΣ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, τὸν κ. ΝΟΥΜΑΝ ΜΕΝΕΜΕΝΤΖΟΓΛΟΥ, Πρεσβευτὴν, Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, οἵτινες, ἀφοῦ ἀνεκοίνωσαν ἀλλήλοις τὰ πληρεξούσια αὐτῶν ἔγγραφα εὑρεθέντα ἐν πλήρει τάξει, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων διατάξεων :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.
ΕΚΔΟΣΙΣ

Ἄρθρον 1.
Γενικαὶ Διατάξεις.

α) Ἐξαιρέσει τῶν ἰδίων αὐτῶν ὑπηκόων, τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκδίδωσιν ἀμοιβαίως, ἐπὶ τῇ αἰτήσει, τὰ πρόσωπα τὰ εὑρισκόμενα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν καὶ διωκόμενα ἢ καταδικασθέντα διὰ τῶν συνήθων ἐνδίκων μέσων τοῦ ἑτέρου μέρους.

β) Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη ἀφορᾷ πᾶν ἀδίκημα ὅπερ κατὰ τοὺς νόμους τῶν δύο Κρατῶν, δύναται νὰ ἐπισύρῃ ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ἑνὸς ἔτους τοὐλάχιστον, ἢ ποινὴν βαρυτέραν, ὡς καὶ πᾶσαν παράβασιν τιμωρητέαν κατὰ τοὺς νόμους τῶν δύο Κρατῶν, διὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἐκζητούμενον πρόσωπον εἶχε καταδικασθῇ εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν ἢ εἰς ποινὴν βαρυτέραν. Ἡ ἔκδοσις θὰ ἐπιτρέπει ὡσαύτως δι' ἀπόπειραν τῶν εἰρημένων παραβάσεων ἢ διὰ πράξεις συμμετοχῆς, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόπειρα ἢ ἡ συμμετοχὴ εἶναι κολάσιμοι κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῶν δύο Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

γ) Ἐν περιπτώσει συρροῆς ἀδικημάτων, ἡ ἔκδοσις δὲν θὰ ἐπιτρέπεται, εἰμὴ ἐφ' ὅσον ἡ ποινὴ ἡ ἐπιβληθεῖσα εἰς παρομοίας περιστάσεις εἶναι κατὰ τοὺς νόμους τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν διαρκείας ἑνὸς ἔτους τοὐλάχιστον ἢ ἐφ' ὅσον τὸ ἐκζητούμενον πρόσωπον ἔχει καταδικασθῇ διὰ τὰς πράξεις ταύτας εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ἓξ τοὐλάχιστον μηνῶν.

δ) Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς, ἡ ἔκδοσις θὰ ἐπιτρέπεται ἐφ' ὅσον τὸ ἐκζητούμενον πρόσωπον εἶχε καταδικασθῇ διὰ τὸ προηγούμενον ἀδίκημα εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ἓξ τοὐλάχιστον μηνῶν, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς διὰ τὸ νέον ἀδίκημα. Πάντως ἡ ἔκδοσις δὲν θὰ ἐπιτρέπεται ἐὰν τὸ νέον ἀδίκημα εἶναι πταισματικὴ παράβασις.

Article 2.

Exceptions à l'extradition.

L'extradition ne sera pas accordée:

1. Pour les infractions d'ordre purement militaire.
2. Pour les infractions de presse, proprement dites.
3. Pour les infractions d'ordre fiscal.
4. Pour les infractions dont la poursuite ne peut avoir lieu que sur la plainte de la partie lésée et peut être arrêtée par son renoncement.
5. Au cas où l'on se trouverait en présence d'une cause d'extinction de l'action pénale ou de la peine, prévue par la législation de l'une ou l'autre des Hautes Parties Contractantes, pourvu que la cause d'extinction fut produite avant que l'Etat requis ait officiellement reçu la demande d'extradition.
6. Si l'infraction a été commise sur le territoire de l'Etat requis à ses propres instances judiciaires.
7. Si l'individu réclamé est poursuivi dans le Pays requis pour la même infraction, ou s'il a été déjà mis hors de cause, condamné ou acquitté pour le même fait, à moins que la législation de ce pays ne permette la reprise de la procédure pénale par suite de faits nouveaux.
8. Si l'infraction a un caractère politique ou si elle est connexe à un délit politique à tel point qu'elle constitue un acte tendant à en préparer, assurer, dissimuler ou, au contraire, faire échouer la perpétration, l'Etat requis étant seul appelé à juger si l'infraction est d'une telle nature.

Toutefois l'extradition pourra être accordée dans le cas d'infraction contre la personne du Chef de l'Etat si elles constituent soit un homicide avec préméditation ou une atteinte sérieuse au corps ou à la santé soit une tentative ou un acte de participation à des entreprises criminelles pareilles.

L'extradition pourra également être accordée dans le cas d'infraction complexes ou connexes à des délits politiques, si l'acte est, à tout prendre, particulièrement odieux.

Article 3.

Demande d'extradition.

La demande d'extradition sera faite par voie diplomatique et devra être accompagnée: a) du jugement prononcé contre la personne réclamée ou de l'acte d'accusation ou du mandat d'arrêt ou de toute autre pièce judiciaire ayant la même force et indiquant la nature et la gravité du fait incriminé. b) du texte de la loi pénale de l'Etat requérant applicable à l'infraction et fixant la peine qu'elle entraîne.

Les pièces à produire seront dressées dans la forme prescrite par les lois de la partie requérante. Elles devront être légalisées par l'Agent Diplomatique de la Partie requérante et accompagnées d'une traduction dans la langue de la Partie requise ou dans la langue française, traduction certifiée conforme par l'Agent Diplomatique de la Partie requérante.

La demande d'extradition sera autant que possible accompagnée du signalement de la personne réclamée, de sa photographie et de toute autre donnée pouvant servir à établir son identité.

Ἄρθρον 2.

Ἐξαιρέσεις ἐκδόσεως.

Ἡ ἔκδοσις δὲν θὰ ἐπιτρέπεται:

1. Διὰ παραβάσεις καθαρῶς στρατιωτικῆς φύσεως.
2. Διὰ τὰς κυρίως εἰπεῖν παραβάσεις τοῦ τύπου.
3. Διὰ παραβάσεις φορολογικῆς φύσεως
4. Διὰ παραβάσεις ὧν ἡ δίωξις δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν εἰμὴ κατ' ἔγκλησιν τοῦ ζημιωθέντος μέρους καὶ δύναται νὰ ἀνασταλῇ διὰ τῆς παραιτήσεώς του.
5. Ἐν περιπτώσει παραγραφῆς τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς ἢ τῆς ποινῆς, προβλεπομένης ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ ἀπόσβεσις ἐχώρησε πρὶν ἢ τὸ Κράτος παρ' οὗ ζητεῖται ἡ ἔκδοσις, λάβῃ ἐπισήμως τὴν αἴτησιν ἐκδόσεως.
6. Ἐὰν τὸ ἀδίκημα ἔχει διαπραχθῇ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους παρ' οὗ ζητεῖται ἡ ἔκδοσις ἢ ἐὰν ἡ δίωξις αὐτοῦ ἀνατίθεται ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ Κράτους παρ' οὗ ζητεῖται ἡ ἔκδοσις εἰς τὰς ἰδίας αὐτοῦ δικαστικὰς ἀρχάς.
7. Ἐὰν τὸ ἐκζητούμενον ἄτομον διώκεται εἰς τὴν Χώραν παρ' ἧς ζητεῖται ἡ ἔκδοσις διὰ τὸ αὐτὸ ἀδίκημα ἢ ἐὰν ἀπηλλάγη, κατεδικάσθη ἢ ἠθωώθη διὰ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν, ἐκτὸς ἐὰν, ἡ νομοθεσία τοῦ Κράτους τούτου ἐπιτρέπει τὴν ἐπανάληψιν τῆς ποινικῆς διαδικασίας συνεπείᾳ νέων γεγονότων.
8. Ἐὰν τὸ ἀδίκημα ἔχει πολιτικὸν χαρακτῆρα ἢ ἐὰν εἶναι συναφὲς πρὸς πολιτικὸν ἀδίκημα εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε νὰ ἀποτελῇ πρᾶξιν σκοποῦσαν νὰ προπαρασκευάσῃ, ἐξασφαλίσῃ, ἀποκρύψῃ ἢ ἀντιθέτως νὰ ματαιώσῃ τὴν διάπραξιν, τοῦ Κράτους παρ' οὗ ζητεῖται ἡ ἔκδοσις ὄντος μόνου ἁρμοδίου νὰ κρίνῃ ἐὰν ἡ παράβασις εἶναι τοιαύτης φύσεως.

Ἐν τούτοις ἡ ἔκδοσις θὰ ἐπιτρέπεται ἐν περιπτώσει παραβάσεων στρεφομένων κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Κράτους ἐφ' ὅσον αὗται συνιστοῦν ἀνθρωποκτονίαν ἐκ προμελέτης ἢ σοβαρὰν προσβολὴν τοῦ σώματος ἢ τῆς ὑγείας ἢ ἀπόπειραν ἢ πρᾶξιν συμμετοχῆς εἰς παρομοίας ἐγκληματικὰς ἐνεργείας.

Ἡ ἔκδοσις θὰ ἐπιτρέπεται ὡσαύτως εἰς περιπτώσεις συνθέτων ἀδικημάτων ἢ συναφῶν πρὸς πολιτικὰ ἀδικήματα ἐὰν ἡ πρᾶξις εἶναι ἐν πάσῃ περιπτώσει ἰδιαζόντως στυγερά.

Ἄρθρον 3.

Αἰτήσεις ἐκδόσεως.

Ἡ αἴτησις ἐκδόσεως θὰ ὑποβάλληται διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ καὶ δέον νὰ συνοδεύεται α) ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως, τῆς ἐκθεσίας κατὰ τοῦ ἐκζητουμένου προσώπου ἢ τῆς μηνύσεως, ἢ τοῦ ἐντάλματος συλλήψεως ἢ παντὸς ἑτέρου δικαστικοῦ ἐγγράφου, ἔχοντος τὴν αὐτὴν ἰσχὺν καὶ ἐμφαίνοντος τὴν φύσιν καὶ τὴν σοβαρότητα τῆς κατηγορουμένης πράξεως. β) Ὑπὸ τοῦ κειμένου τοῦ ποινικοῦ νόμου τοῦ ζητοῦντος τὴν ἔκδοσιν Κράτους, τοῦ ἐφαρμοστέου εἰς τὸ ἀδίκημα καὶ ὁρίζοντος τὴν ποινὴν ἣν τοῦτο ἐπισύρει.

Τὰ προσκομιστέα ἔγγραφα θὰ εἶναι συντεταγμένα κατὰ τὸν, ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ ζητοῦντος τὴν ἔκδοσιν Κράτους, διαγραφόμενον τύπον. Δέον νὰ ὦσι κεκυρωμένα ὑπὸ τοῦ διπλωματικοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐκζητοῦντος Μέρους καὶ νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ μεταφράσεως εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ Μέρους παρ' οὗ ζητεῖται ἡ ἔκδοσις ἢ εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, μεταφράσεως βεβαιουμένης ὡς πιστῆς ὑπὸ τοῦ διπλωματικοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ζητοῦντος Μέρους.

Ἡ αἴτησις ἐκδόσεως θὰ συνοδεύηται κατὰ τὸ δυνατὸν ὑπὸ περιγραφῆς τοῦ ἐκζητουμένου προσώπου, τῆς φωτογραφίας του καὶ παντὸς ἑτέρου στοιχείου δυναμένου νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς διαπίστωσιν τῆς ταὐτότητός του.

Article 4.

Complément d'informations

En cas de doute sur la question de savoir si l'infraction faisant l'objet de la poursuite rentre dans les prévisions de la présente Convention des renseignements complémentaires seront demandés à l'Etat requérant et l'extradition ne sera accordée que lorsque les explications fournies seront de nature à écarter ces doutes.

Article 5.

Mesures pour s'assurer de l'individu requis.

Dès que la demande d'extradition, accompagnée des actes prévus à l'art. 3 aura été reçue, l'état requis prendra toutes les mesures nécessaires pour s'assurer de la personne réclamée et pour prévenir son évasion, à moins que l'extradition ne paraisse à priori inadmissible.

Article 6.

Arrestation provisoire.

La demande d'arrestation provisoire sera toujours présentée par voie diplomatique. L'arrestation provisoire de la personne réclamée aura lieu sur la vue, par l'autorité compétente du pays requis, du jugement rendu ou du mandat délivré par l'autorité compétente du pays requérant. Toutefois, en cas d'urgence, l'arrestation pourra être opérée sur simple avis, par poste, télégraphe ou téléphone, signalant l'existence du mandat ou jugement et indiquant la nature et la gravité du fait imputé. Cet avis sera toujours confirmé par voie diplomatique et par écrit dans les 24 heures.

Les autorités compétentes de chacune des Hautes Parties Contractantes pourront procéder, même à défaut de l'avis prévu par l'alinéa précédent, à l'arrestation provisoire de tout individu découvert sur leur territoire et signalé par les autorités de l'autre Partie ou inscrit comme recherché par la Police dans leurs bulletins ou régistres respectifs.

Il est bien entendu que l'arrestation provisoire n'est possible que si l'infraction, pour laquelle l'individu est recherché, est de celles donnant lieu à l'extradition.

L'autorité qui a procédé à l'arrestation provisoire, conformément aux alinéas I et II de cet article en informe sans retard l'autorité qui a demandé l'arrestation ou bien l'autorité par laquelle cet individu est poursuivi d'après l'avis publié dans les bulletins ou registres de la Police, en indiquant en même temps l'endroit de sa détention.

Article 7.

Remise en liberté de la personne arrêtée.

Si dans un délai de quinze jours à partir de la date où l'information prévue par l'alinéa IV de l'article précèdent aura été expédiée, l'autre Partie ne fait pas savoir que l'extradition de l'individu arrêté sera demandée, celui-ci pourra être remis en liberté.

Si la demande d'extradition, accompagnée des pièces à l'appui énumérées à l'article 3 n'est pas reçue dans un délai de six semaines à compter du jour où la communication de l'arrestation provisoire prévue par l'alinéa I de l'article précédent aura été expédiée, la personne arrêtée pourra également être libérée.

Ἄρθρον 4.

Συμπλήρωσις πληροφοριῶν.

Ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας περὶ τοῦ ἐὰν τὸ διωκόμενον ἀδίκημα ἐμπίπτει εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, θὰ ζητῶνται συμπληρωματικαὶ πληροφορίαι παρὰ τοῦ ζητοῦντος τὴν ἔκδοσιν Κράτους, ἡ δὲ ἔκδοσις θὰ χωρῇ μόνον ἐὰν αἱ παρεχόμεναι διασαφήσεις εἶναι τοιαῦται ὥστε νὰ ἄρωσι τὰς ἀμφιβολίας ταύτας.

Ἄρθρον 5.

Μέτρα ἐξασφαλίσεως ἀπὸ ἀπόδρασιν τοῦ ἐκζητουμένου ἀτόμου.

Ἅμα τῇ λήψει τῆς αἰτήσεως ἐκδόσεως, συνοδευομένης ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 προβλεπομένων ἐγγράφων, τὸ Κράτος παρ' οὗ ζητεῖται ἡ ἔκδοσις θὰ λαμβάνῃ ἅπαντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν σύλληψιν τοῦ ἐκζητουμένου προσώπου καὶ τὴν πρόληψιν ἀποδράσεώς του. ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἔκδοσις φαίνεται ἐκ τῶν προτέρων ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρον 6.

Προσωρινὴ σύλληψις.

Ἡ αἴτησις προσωρινῆς συλλήψεως θὰ ἀπευθύνεται πάντοτε διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ. Ἡ προσωρινὴ σύλληψις τοῦ ἐκζητουμένου προσώπου θὰ χωρῇ ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν τοῦ Κράτους παρ' οὗ ζητεῖται ἡ ἔκδοσις, τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως ἢ τοῦ ἐκδοθέντος ἐντάλματος, ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς τοῦ ἐκζητοῦντος Κράτους. Ἐν τούτοις ἐν ἐπειγούσῃ περιπτώσει, ἡ σύλληψις θὰ ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ ἁπλῇ εἰδοποιήσει, διὰ ταχυδρομείου. τηλεγράφου ἢ τηλεφώνου, γνωστοποιούσῃ τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἐντάλματος ἢ τῆς ἀποφάσεως καὶ ἐμφαινούσῃ τὴν φύσιν καὶ τὴν σοβαρότητα τῆς προσαπτομένης πράξεως. Ἡ εἰδοποίησις αὕτη θὰ ἐπιβεβαιοῦται πάντοτε διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ καὶ ἐγγράφως ἐντὸς 24 ὡρῶν.

Αἱ ἁρμόδιαι Ἀρχαὶ ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ δύνανται νὰ προβαίνωσιν, ἀκόμη καὶ ἐν ἐλλείψει τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου εἰδοποιήσεως εἰς τὴν προσωρινὴν σύλληψιν παντὸς ἀτόμου ἀνακαλυπτομένου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους των καὶ ὑποδειχθέντος ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἑτέρου Μέρους ἢ ἀναγραφομένου ὡς καταζητουμένου ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας εἰς τὰ δελτία ἢ τὰ μητρῶα αὐτῶν.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ προσωρινὴ σύλληψις δὲν εἶναι δυνατὴ εἰμὴ ἐφ' ὅσον τὸ ἀδίκημα δι' ὃ τὸ ἄτομον καταζητεῖται εἶναι ἐξ ἐκείνων διὰ τὰ ὁποῖα ἐπιτρέπεται ἡ ἔκδοσις.

Ἡ ἐνεργήσασα τὴν προσωρινὴν σύλληψιν, συμφώνως πρὸς τὰς παραγράφους I καὶ II τοῦ ἄρθρου τούτου, ἀρχὴ πληροφορεῖ περὶ τούτου ἀμελλητὶ τὴν ἀρχὴν ἥτις ἐζήτησε τὴν σύλληψιν ἢ τὴν ἀρχὴν ὑπὸ τῆς ὁποίας τὸ ἄτομον τοῦτο διώκεται. συμφώνως πρὸς τὴν εἰδοποίησιν τὴν δημοσιευομένην εἰς τὰ δελτία ἢ τὰ μητρῶα τῆς ἀστυνομίας, ἀναφέρουσα συγχρόνως τὸν τόπον τῆς κρατήσεώς του.

Ἄρθρον 7.

Ἀπόλυσις τοῦ συλληφθέντος προσώπου

Ἐὰν ἐντὸς προθεσμίας δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἤθελεν ἀποστολῇ ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου IV τοῦ προηγουμένου ἄρθρου. προβλεπομένη πληροφορία, τὸ ἕτερον Μέρος δὲν γνωστοποιήσῃ ὅτι θέλει ζητηθῇ ἡ ἔκδοσις τοῦ συλληφθέντος ἀτόμου. τοῦτο θὰ δύναται νὰ ἀφεληῇ ἐλεύθερον

Ἐὰν ἡ αἴτησις ἐκδόσεως. συνοδευομένη ὑπὸ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 3 ἀπαριθμουμένων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων δὲν ληφθῇ ἐντὸς προθεσμίας ἓξ ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποστολῆς τῆς ἀνακοινώσεως περὶ προσωρινῆς συλλήψεως τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς παραγράφου I τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, τὸ συλληφθὲν πρόσωπον θὰ δύναται ὡσαύτως νὰ ἀφεθῇ ἐλεύθερον.

La mise en liberté de l'individu arrêté pourra enfin être ordonnée si le complément d'information demandé en conformité de l'article 4 ne parvient pas à l'Etat requis dans un délai d'un mois à compter du jour où la demande en a été expédiée. Ce délai pourra, sur demande motivée, être prolongé sans toutefois que la durée totale de l'arrestation provisoire puisse dépasser deux mois.

Article 8.

Pluralité des demandes d'extradition.

Lorsque l'extradition d'un infracteur est réclamée simultanément par plusieurs Etats pour la même infraction, l'ordre de préférence est le suivant:

a) L'Etat sur le territoire duquel l'infraction a été commise;

b) L'Etat duquel ressort le délinquant.

Si les demandes concurrentes ont pour cause des infractions différentes, l'extradition est accordée de préférence à l'Etat compétent pour juger l'infraction la plus grave.

Au cas où pour l'infraction la plus grave plusieurs demandes d'extradition se sont produites, l'ordre de préférence sera celui indiqué au 1er alinéa du présent article.

Dans tous les cas le droit d'apprécier quelle est l'infraction la plus grave, est réservé à l'Etat requis.

Si dans un délai d'un mois, à partir de la date ou la première demande d'extradition a été présentée, aucune autre demande n'est produite, l'Etat requis livrera la personne réclamée à l'Etat requérant, même si d'autres demandes d'extradition se sont présentées après l'expiration de ce délai.

Les dispositions de cet article ne portent pas atteinte aux engagements éventuels pris antérieurement par l'une ou l'autre des Hautes Parties Contractantes vis-à vis d'autres Etats.

Article 9.

Ajournement de l'extradition.

Si l'individu est poursuivi ou s'il a été condamné sur le territoire de l'Etat requis pour une infraction autre que celle qui a motivé la demande d'extradition, ou bien s'il s'y trouve en détention pour d'autres motifs, son extradition pourra être différée jusqu'à ce que les poursuites soient terminées, ou en cas de sa condammation, jusqu'à ce qu'il ait subi sa peine ou qu'il en ait obtenu la remise ou bien que sa détention occasionnée par d'autres motifs soit terminée.

Cet ajournement n'empêchera pas de statuer sans délai au sujet de l'extradition.

Article 10.

Limites au droit d'extradition.

L'individu extradé ne pourra être poursuivi ni condamné dans l'Etat auquel l'extradition a été accordée, ni livré à un pays tiers, pour une infraction autre que celle pour laquelle son extradition a été accordée.

Pour les autres infractions commises avant l'extradition, l'individu extradé pourra être poursuivi, puni ou livré à un pays tiers, seulement si l'Etat qui avait accordé l'extradition y consent ultérieurement.

L'Etat qui a extradé l'infracteur pourra exiger que ce consentement soit demandé dans la forme prescrite pour la demande d'extradition avec les pièces à l'appui énumérées à l'art. 3.

Ἡ ἀπόλυσις τοῦ συλληφθέντος ἀτόμου δύναται τέλος νὰ διαταχθῇ ἐὰν ἡ ζητηθεῖσα συμπλήρωσις τῶν πληροφοριῶν συμφώνως τῷ ὄρθρῳ 4 δὲν ἤθελε περιέλθῃ εἰς τὸ παρ' οὗ ζητεῖται ἡ ἔκδοσις Κράτος ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀφ' ἧς ἡ αἴτησις ἤθελεν ἀποσταλῇ. Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται, κατόπιν δικαιολογημένης αἰτήσεως, νὰ παραταθῇ χωρὶς ἐν τούτοις ἡ συνολικὴ διάρκεια τῆς προσωρινῆς συλλήψεως νὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δύο μῆνας.

Ἄρθρον 8.

Πλείονες αἰτήσεις ἐκδόσεως.

Ὅταν ἡ ἔκδοσις ἑνὸς ἀδικοπραγήσαντος ζητεῖται συγχρόνως ὑπὸ περισσοτέρων Κρατῶν διὰ τὸ αὐτὸ ἀδίκημα ἡ σειρὰ προτιμήσεως εἶναι ἡ ἀκόλουθος:

α) Τὸ Κράτος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου τὸ ἀδίκημα διεπράχθη.

β) Τὸ Κράτος οὗτινος εἶναι ὑπήκοος ὁ ἀδικοπραγήσας.

Ἐὰν αἱ συντρέχουσαι αἰτήσεις ἔχουσιν ὡς αἰτίαν διάφορα ἀδικήματα ἡ ἔκδοσις ἐπιτρέπεται κατὰ προτίμησιν εἰς τὸ Κράτος τὸ ἁρμόδιον νὰ δικάσῃ τὸ βαρύτερον ἀδίκημα.

Ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν διὰ τὸ βαρύτερον ἀδίκημα ὑπεβλήθησαν πλείονες αἰτήσεις ἐκδόσεως, ἡ σειρὰ προτιμήσεως θὰ εἶναι ἡ ὁριζομένη ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὸ Κράτος, παρ' οὗ ζητεῖται ἡ ἔκδοσις, ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα νὰ ἐκτιμήσῃ ποῖον εἶναι τὸ βαρύτερον ἀδίκημα.

Ἐὰν ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνός, ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ὑπεβλήθη ἡ πρώτη αἴτησις ἐκδόσεως, δὲν ἤθελεν ὑποβληθῇ ἑτέρα αἴτησις, τὸ Κράτος παρ' οὗ ζητεῖται ἡ ἔκδοσις θὰ παραδίδῃ τὸ ἐκζητούμενον πρόσωπον εἰς τὸ ζητοῦν τὴν ἔκδοσιν Κράτος, καὶ ἐὰν ἀκόμη ἄλλαι αἰτήσεις ἐκδόσεως ὑπεβλήθησαν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας ταύτης.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν θίγουσι τὰς τυχὸν ὑποχρεώσεις, τὰς ἀναληφθείσας προγενεστέρως ὑπὸ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἔναντι ἄλλων Κρατῶν.

Ἄρθρον 9.

Ἀναβολὴ τῆς ἐκδόσεως.

Ἐὰν τὸ ἄτομον καταδιώκηται ἢ ἔχῃ καταδικασθῇ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους, παρ' οὗ ζητεῖται ἡ ἔκδοσις, δι' ἀδίκημα ἄλλο ἢ ἐκεῖνο ὅπερ ἐπροκάλεσε τὴν αἴτησιν ἐκδόσεως ἢ ἐὰν κρατῆται ἐν αὐτῷ δι' ἄλλας αἰτίας, ἡ ἔκδοσίς του θὰ δύναται νὰ ἀναβληθῇ μέχρις οὗ αἱ καταδικαστικαὶ ἐνέργειαι τερματισθῶσιν ἢ ἐν περιπτώσει καταδίκης του μέχρις οὗ ἐκτίσῃ τὴν ποινήν του ἢ ἐπιτύχῃ ἀναστολὴν ταύτης ἢ ἐὰν ἡ προκληθεῖσα ἐξ ἄλλων αἰτιῶν κράτησίς του τερματισθῇ.

Ἡ ἀναβολὴ αὕτη δὲν θὰ ἐμποδίζῃ νὰ κριθῇ ἀμέσως τὸ ζήτημα τῆς ἐκδόσεως.

Ἄρθρον 10.

Περιορισμοὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκδόσεως.

Τὸ ἐκδοθὲν ἄτομον δὲν δύναται νὰ καταδιωχθῇ οὔτε νὰ καταδικασθῇ εἰς τὸ Κράτος εἰς ὃ ἐχορηγήθη ἡ ἔκδοσις, οὔτε νὰ παραδοθῇ εἰς τρίτην χώραν δι' ἀδίκημα ἄλλο ἢ ἐκεῖνο δι' ὃ ἐπετράπη ἡ ἔκδοσίς του.

Διὰ τὰ ἄλλα ἀδικήματα τὰ διαπραχθέντα πρὸ τῆς ἐκδόσεως, τὸ ἐκδοθὲν ἄτομον δύναται νὰ διωχθῇ, τιμωρηθῇ, ἢ παραδοθῇ εἰς τρίτην χώραν μόνον ἐὰν τὸ Κράτος ὅπερ ἐχορήγησε τὴν ἔκδοσιν συγκατατεθῇ εἰς τοῦτο μεταγενεστέρως.

Τὸ Κράτος, ὅπερ ἐξέδωσε τὸν ἀδικήσαντα, δύναται νὰ ἀξιώσῃ ὅπως ἡ συγκατάθεσις αὕτη ζητηθῇ κατὰ τὸν τύπον τον διαγραφόμενον διὰ τὴν αἴτησιν ἐκδόσεως μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων τῶν ἀπαριθμουμένων εἰς τὸ ἄρθρον 3.

Article 11.

Extradition en transit.

L'extradition en transit à travers le territoire grec ou turc, ou par les batiments des deux Etats, d'un individu n'appartenant pas au pays de transit et livré par un Etat tiers sera autorisée sur simple demande par voie diplomatique appuyée des pièces nécessaires pour établir qu'il ne s'agit pas d'un délit politique.

Elle sera effectuée par la voie la plus rapide sous la surveillance d'agents de l'Etat requis, aux frais du Gouvernement réclamant.

Chapitre II.

ENTRE-AIDE JUDICIAIRE EN MATIÈRE PÉNALE

Article 12.

Dispositions générales.

a) Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à se prêter une assistance réciproque en toute affaire pénale en cours devant les autorités judiciaires de l'autre Partie, notamment par la signification d'actes et par l'exécution de commission rogatoires, tendant à l'audition d'inculpés, de témoins et d'experts ou à tout autre acte d'instruction.

b) Les Autorités de l'Etat requis qui, selon la législation de cet Etat connaissent des actes judiciaires faisant l'objet de la demande de la Partie requérante, procéderont à ces actes dans les formes prescrites par la loi locale, en employant au besoin les mesures de contrainte prévue par cette même loi.

c) L'Etat requis enverra à l'Etat requérant les pièces attestant l'exécution des actes demandés ou bien il lui fera connaître les motifs pour lesquels ces actes ne peuvent pas être accomplis.

d) Toute demande d'entre'aide judiciaire sera présentée et traités par voie diplomatique.

Article 13.

Exception à l'obligation d'entr'aide judiciaire.

Il n'y aura pas d'obligation d'entr'aide judiciaire au sens de l'article précédent:

a) si l'Etat requis estime que la demande d'entr'aide est de nature à porter atteinte à sa souveraineté ou à sa sécurité.

b) si le fait motivant la poursuite n'est pas punissable, d'après les Lois de l'Etat requis ou si d'après les mêmes lois, ce fait est considéré comme une infraction politique, purement militaire, fiscale ou de presse.

Article 14.

Remise d'objets saisis.

Les Etats contractants s'engagent à se remettre réciproquement, sous réserve des droits des tiers:

1) L'argent, papiers ou objets dans la possession *desquels l'auteur* d'un acte merimné est entré par suite de cet acte.

2) L'argent, papiers ou objets qui ont été saisis sur l'inculpé, ainsi que ceux qui ont eté cachés par lui ou placés sous la garde d'autrui.

Ἄρθρον 11.

Ἔκδοσις ὑπὸ μεταγωγὴν (en transit).

Ἡ ἔκδοσις ὑπὸ μεταγωγὴν διὰ μέσου τοῦ ἑλληνικοῦ ἢ τουρκικοῦ ἐδάφους ἢ διὰ τῶν πλοίων τῶν δύο Κρατῶν, ἀτόμου τινὸς μὴ ἀνήκοντος εἰς τὴν χώραν ἐξ ἧς διερχεται καὶ ἐκδιδομένου ὑπὸ τρίτου τινὸς Κράτους, θὰ ἐπιτρέπηται ἐπὶ ἁπλῇ αἰτήσει διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, βασιζομένη ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων ἐγγράφων πρὸς διαπίστωσιν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ πολιτικοῦ ἀδικήματος.

Αὕτη θὰ γίνεται διὰ τῆς ταχυτέρας ὁδοῦ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ὀργάνων τοῦ πρὸς ἔκδοσιν καλουμένου Κράτους, δαπάναις τῆς αἰτούσης Κυβερνήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΡΩΓΗ ΕΠΙ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Ἄρθρον 12.

Γενικαὶ διατάξεις.

α) Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσιν ἀλλήλοις συνδρομὴν ἐπὶ πάσης ποινικῆς ὑποθέσεως ἐκκρεμούσης ἐνώπιον τῶν δικαστικῶν Ἀρχῶν τοῦ ἑτέρου Μέρους, ἰδίᾳ διὰ τῆς κοινοποιήσεως δικαστικῶν πράξεων καὶ διὰ τῆς ἐκτελέσεως δικαστικῶν παραγγελιῶν ἀφορωσῶν τὴν ἐξέτασιν κατηγορουμένων, μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων ἢ πάσης ἄλλης ἀνακριτικῆς πράξεως.

β) Αἱ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους παρ' οὗ ζητεῖται ἡ δικαστικὴ ἀρωγὴ αἵτινες συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους τούτου ἐπιλαμβάνονται τῶν δικαστικῶν πράξεων τῶν ἀποτελουσῶν τὸ ἀντικείμενον τῆς αἰτήσεως τοῦ αἰτοῦντος Μέρους, θὰ ἐνεργῶσι τὰς πράξεις ταύτας κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου νόμου διαγραφομένους τύπους, ποιούμεναι ἐν ἀνάγκῃ χρῆσιν τῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ νόμου προβλεπομένων ἐξαναγκαστικῶν μέτρων.

γ) Τὸ Κράτος παρ' οὗ ζητεῖται ἡ δικαστικὴ ἀρωγὴ θὰ ἀποστέλλῃ εἰς τὸ ζητοῦν Κράτος τὰ ἔγγραφα τὰ πιστοποιοῦντα τὴν ἐκτέλεσιν τῶν αἰτηθεισῶν πράξεων, ἄλλως θὰ γνωστοποιῇ εἰς αὐτὸ τοὺς λόγους ἕνεκα τῶν ὁποίων αἱ πράξεις αὗται δὲν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν.

δ) Πᾶσα αἴτησις δικαστικῆς ἀρωγῆς θὰ ἀπευθύνηται καὶ θὰ ἐνεργῆται διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ.

Ἄρθρον 13.

Ἐξαίρεσις εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς δικαστικῆς ἀρωγῆς.

Δὲν θὰ ὑφίσταται ὑποχρέωσις δικαστικῆς ἀρωγῆς κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου :

α) Ἐὰν τὸ Κράτος παρ' οὗ ζητεῖται ἡ ἀρωγὴ φρονεῖ ὅτι τοιαύτη αἴτησις εἶναι φύσεως ἐναμένης νὰ θίξῃ τὴν κυριαρχίαν ἢ τὴν ἀσφάλειάν του.

β) Ἐὰν ἡ πρᾶξις δι' ἣν ἐνεργεῖται ἡ δίωξις δὲν εἶναι τιμωρητέα, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους παρ' οὗ ζητεῖται ἡ ἀρωγή, ἢ ἐάν, κατὰ τοὺς αὐτοὺς νόμους, ἡ πρᾶξις αὕτη χαρακτηρίζηται ὡς πολιτικὸν ἀδίκημα, καθαρῶς στρατιωτικόν, φορολογικὸν ἢ τοῦ τύπου.

Ἄρθρον 14.

Παράδοσις κατασχεθέντων ἀντικειμένων.

Τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παραδίδωσιν ἀμοιβαίως, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων τῶν τρίτων.

1) Τὰ χρήματα, ἔγγραφα ἢ ἀντικείμενα ἅτινα ὁ δράστης τῆς κατηγορουμένης πράξεως ἔλαβεν εἰς τὴν κατοχήν του συνεπείᾳ τῆς πράξεως ταύτης.

2 Τὰ χρήματα, ἔγγραφα ἢ ἀντικείμενα ἅτινα κατεσχέθησαν ἐπὶ τοῦ κατηγορουμένου, ὡς καὶ ἐνεῖνα ἅτινα ἀπεκρύβησαν ὑπ' αὐτοῦ ἢ ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν φύλαξιν ἑτέρου τινός.

3) Les instruments ayant servi à la perpétration du délit et toutes les pièces ou objets qui sont nécessaires comme moyen de preuve ou qui sont simplement en rapport avec l'acte incriminé.

La remise des objets en question pourra être subordonnée par l'Etat requis à leur restitution, si des tiers font valoir des droits sur ces objets.

Article 15.

Communication des condamnations.

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à se donner réciproquement connaissance des condamnations devenues définitives, prononcées par les Tribunaux de l'une d'Elles contre les ressortissants de l'autre et qui devront être inscrites au casier judiciaire, suivant les prescriptions de l'état où a lieu la condamnation.

Le document ainsi transmis devra mentionner l'état-civil du condamné, le tribunal qui a prononcé le jugement, le délit, la date de la condamnation et la peine prononcée.

Article 16.

Frais d'entr'aide judiciaire.

Les frais occasionnés aux Autorités de l'Etat requis par l'examen de la demande et l'octroi de l'entr'aide judiciaire selon les dispositions du présent Traité, seront supportés par cet Etat. La Partie requise communiquera toutefois à l'Etat requérant le montant de ces frais en vue de leur remboursement par la personne obligée de les supporter.

Les frais résultant d'un avis d'expertise, et de l'extradition en transit incombent à l'Etat requérant.

Article 17.

Traductions et légalisations.

Les pièces à produire, suivant les dispositions du présent Traité, seront dressées dans la langue et la forme prescrites par les lois de l'Etat requérant. Elles devront être accompagnées d'une traduction dans la langue de l'Etat requis ou dans la langue française, traduction certifiée conforme par l'Agent Diplomatique de l'Etat requérant.

Article 18.

Droits et facultés des parties civiles.

Si les ressortissants de l'un des Etats contractants ou l'Etat même sont partie civile dans un procès-pénal qui a lieu dans l'autre Etat contractant, ce dernier leur accordera tous les droits et facultés que ses propres lois reconnaissent aux régnicoles.

Article 19.

Dispositions finales.

Le présent Traité sera ratifié et entrera en vigueur un mois après l'échange des instruments de ratification qui aura lieu dans le plus bref délai possible. Il restera

3) Τὰ ὄργανα τὰ χρησιμοποιηθέντα διὰ τὴν διάπραξιν τοῦ ἀδικήματος καὶ πάντα τὰ ἔγγραφα ἢ ἀντικείμενα, ἅτινα εἶναι ἀναγκαῖα ὡς ἀποδεικτικὰ μέσα, ἢ ἅτινα ἔχουσι ἁπλῶς σχέσιν πρὸς τὴν κατηγορουμένην πρᾶξιν.

Διὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἐν λόγῳ ἀντικειμένων δύναται νὰ τεθῇ ὑπὸ τοῦ Κράτους παρ' οὗ ζητοῦνται ὁ ὅρος τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν, ἐὰν τρίτοι ἤθελον προβάλλει δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων.

Ἄρθρον 15.

Ἀνακοίνωσις τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν να γνωστοποιῶσιν ἀμοιβαίως τὰς καταστάσας ὁριστικὰς καταδικαστικὰς ἀποφάσεις, τὰς ἐκδοθείσας ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν κατα τῶν ὑπηκόων τοῦ ἑτέρου καὶ αἵτινες πρόκειται νὰ ἀναγραφῶσιν εἰς τὸ ποινικὸν μητρῷον, συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις τοῦ Κράτους εἰς ὃ ἔλαβε χώραν ἡ καταδίκη.

Τὸ οὕτω διαβιβαζόμενον ἔγγραφον δέον νὰ ἀναφέρῃ τὴν προσωπικὴν κατάστασιν τοῦ καταδικασθέντος, τὸ ἐκδῶσαν τὴν ἀπόφασιν Δικαστήριον, τὸ ἀδίκημα, τὴν ἡμερομηνίαν τῆς καταδίκης καὶ τὴν καταγνωσθεῖσαν ποινήν.

Ἄρθρον 16.

Δαπάναι τῆς δικαστικῆς ἀρωγῆς.

Αἱ δαπάναι αἱ προκληθεῖσαι εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους, παρ' οὗ ζητεῖται ἡ δικαστικὴ ἀρωγή, ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῆς αἰτήσεως καὶ τῆς παροχῆς τῆς δικαστικῆς ἀρωγῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως, θὰ ἐπιβαρύνουν τὸ Κράτος τοῦτο. Οὐχ ἧττον τὸ Μέρος, παρ' οὗ ζητεῖται ἡ δικαστικὴ ἀρωγή, θὰ γνωστοποιῇ εἰς τὸ ζητοῦν Κράτος τὸ ποσὸν τῶν δαπανῶν τούτων ἐπὶ τῷ τέλει τῆς καταβολῆς αὐτῶν παρὰ τοῦ προσώπου, ὅπερ ὑποχρεοῦται νὰ φέρῃ τὸ βάρος αὐτῶν.

Αἱ δαπάναι αἱ προερχόμεναι ἐκ τινος πραγματογνωμοσύνης, καὶ τῆς ἐκδόσεως ὑπὸ μεταγωγὴν ἐπιβαρύνουσι τὸ ζητοῦν Κράτος.

Ἄρθρον 17.

Μεταφράσεις καὶ ἐπικυρώσεις.

Τά, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, προσκομιστέα ἔγγραφα, θὰ συντάσσωνται εἰς τὴν γλῶσσαν καὶ τὸν τύπον, τὸν ὁριζόμενον ὑπὸ τῶν Νόμων τοῦ ζητοῦντος Κράτους.

Δέον νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ μεταφράσεως εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ Κράτους, πρὸς τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται ἡ αἴτησις ἢ εἰς τὴν Γαλλικήν, ἧς ἡ ἀκρίβεια δέον νὰ βεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ Διπλωματικοῦ Ἀντιπροσώπου τοῦ ζητοῦντος Κράτους.

Ἄρθρον 18.

Δικαιώματα καὶ εὐχέρειαι τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς.

Ἐὰν οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἢ αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος, εἶναι πολιτικῶς ἐνάγοντες ἐν τῇ διεξαγομένῃ ἐν τῷ ἑτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει ποινικῇ δίκῃ, τὸ τελευταῖον τοῦτο Κράτος θὰ παρέχῃ εἰς αὐτοὺς ἅπαντα τὰ δικαιώματα καὶ εὐχερείας, ἃς οἱ νόμοι αὐτοῦ ἀναγνωρίζουσιν εἰς τοὺς αὐτόχθονας.

Ἄρθρον 19.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ κυρωθῇ καὶ θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ μετὰ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ὀργάνων τῆς ἐπικυρώσεως. ἥτις θὰ λάβῃ χώραν ἐντὸς τῆς βραχυτέρας δυνατῆς προθε-

en vigueur tant que l'une des Hautes Parties Contractantes n'aura pas fait connaître à l'autre, une année à l'avance, son intention d'en faire cesser les effets.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont apposé leurs signatures et leurs sceaux.

Fait en double à Ankara, le sept mars l'an mil neuf cent trente neuf.

R. RAPHAEL N. MENEMENCIOGLU

σμίας. Θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύι ἐφ' ὅσον τὸ ἓν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δὲν ἤθελεν ἀνακοινώσει εἰς τὸ ἕτερον, πρὸ ἑνὸς ἔτους, τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ ὅπως παύσωσι τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς.

Εἰς πίστωσιν τούτου οἱ οἰκεῖοι πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν καὶ ἔθεσαν τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀγκύρᾳ τῇ 7 Μαρτίου 1939.

Ρ. ΡΑΦΑΗΛ Ν. ΜΕΝΕΜΕΤΖΟΓΛΟΥ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.